

3 липня 2012 року № 5029-VI // Відомості Верховної Ради України. — 2013. — № 23. — Ст. 218.

4. Рішення Конституційного Суду України у справі за конституційним поданням 57 народних депутатів України щодо відповідності Конституції України (конституційності) Закону України «Про засади державної мовної політики» від 28 лютого 2018 року [Електронний ресурс]. — Режим доступу: <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/v002p710-18>. — Назва з екрана.

5. Мовний закон міг бути скасований судом ще у 2014 році — суддя КСУ [Електронний ресурс]. — Режим доступу: <http://language-policy.info/2018/03/movnyj-zakon-mih-buty-skasovanyj-sudom-sche-u-2014-rotsi-suddya-ksu/>. — Назва з екрана.

В.В. Тарапата,
студ. II курсу, спеціальність «Право»,
Одеський національний університет імені І.І. Мечникова
Науковий керівник: д.ю.н., проф. О.В. Прієшкіна

ЗОВНІШНЯ ПОЛІТИКА ЄВРОПЕЙСЬКОГО СОЮЗУ В КОНТЕКСТІ ПРОЦЕСУ BREXIT

Події 2016 року, пов'язані з проведенням референдуму у Великій Британії щодо її виходу з Європейського Союзу, залишаються актуальними і досі як в політичній площині щодо подальшого існування єдиного європейського простору, так і в правовому полі щодо процедурних питань остаточного виходу цієї країни з ЄС, можливі наслідки для зміни законодавства обох сторін і т.д. По-перше слід відмітити, що хоч Великобританія і була членом ЄС протягом 43 років, але розмови щодо доцільності її членства у ЄС ведуться вже давно, так як протягом останніх десятиліть соціологи фіксують рівну кількість прихильників євроінтеграції та євро скептиків в цій країні. Останні вважають, що членство Великої Британії в ЄС негативно впливає на саму країну, так як необхідність узгодження національної політики з Брюсселем забирає частину національного суверенітету, а низькі темпи росту економіки Євросоюзу та європейська бюрократія затримують розвиток Великобританії. По-друге, актуальним залишається питання перехідного періоду для Brexit. Проблема полягає в тому, що це явище є безпрецедентним, тому точно передбачити наслідки Brexit неможливо. В науковій роботі зроблена спроба виокремити наслідки виходу Великобританії з ЄС як для неї самої, так і для Євросоюзу.

Однак, перш ніж розглядати наслідки референдуму 2016 року, для кращого розуміння процесу Brexit необхідно окреслити коло причин, які призвели до його проведення. Аналітичні публікації з цього приводу надають змогу виокремити такі причини виходу Великобританії з Європейського Союзу:

1. Можливість підписання нових торгових угод, не орієнтуючись при цьому на європейське законодавство, що допоможе налагодити тісні зв'язки з Індією, Китаєм та Америкою. Проте Великобританія розраховує на збереження вільної торгівлі з ЄС по прикладу Норвегії, яка користується перевагами вільного ринку, але не входить в ЄС.

2. Можливість докорінної зміни імміграційного законодавства, орієнтуючись на національні потреби, та повернення контролю над трудовим законодавством.

3. Невиправдані членські внески до Євросоюзу: за рік з 17 млрд. фунтів відрхувань в Королівство у вигляді субсидій та грантів повертається лише 6 млрд. фунтів [1].

Основні тези політиків, які закликають до виходу з ЄС, зводяться до проблеми мігрантів, небажання «годувати всю Європу» та захисту громадян від зазіхань на їхні робочі місця та соціальні пільги з боку мешканців бідніших країн ЄС, таких як Польща, Болгарія, країни Балтії тощо [2].

Таким чином, проаналізувавши основні причини проведення референдуму, можна перейти до аналізу питання про те, як саме Brexit вплине на Велику Британію та Європейський Союз.

Коли йдеться про економіку, прибічники виходу говорять, що членство в ЄС — зайвий тягар, позбавившись якого країна отримає друге дихання і всі британці почнуть жити заможніше, ніж зараз.

Прибічники членства в ЄС наполягають, що без нього країна втратить такі переваги, як доступ до спільного ринку товарів, послуг та фінансів, приплив дешевої робочої сили і т.і. А відтак, доходи британців стануть значно меншими. Аналітики говорять про п'ять можливих моделей подальших взаємин Великої Британії та ЄС: норвезьку, швейцарську, турецьку, ісландську та «чистий вихід», або, як варіант — режим країни зі статусом найбільшого економічного сприяння.

Кожна з них має свої переваги й недоліки. Та чим більш економічно вигідна та чи інша модель для Лондона, тим менше вона для нього політично прийнятна. У цьому полягає парадокс Брексіту, пише в своєму дослідженні головний економіст компанії Global Council Грегор Ірвін. Йдеться про те, що можливість доступу до тих чи інших ринків вимагатиме виконання правил ЄС, від яких, власне, хочуть позбавитись політики [2].

З точки зору політики, то вихід Англії з ЄС значно ослабить позиції Євросоюзу.

Brexit відкриє шляхи для інших антиєвропейських сил в рамках Союзу. Так, щойно був оголошений результат референдуму, французький Національний фронт закликав співвітчизників до «Frexit», а голландський популіст Герт Вилдерс оголосив про «Nexit». Шотландія, яка підтримала збереження членства в ЄС переважною більшістю голосів, імовірно, зробить ще одну спробу оголосити про свою незалежність [3].

Вихід Великої Британії з Євросоюзу несе все ж більше негативних наслідків для ЄС, оскільки та напруга, яка тримається між країнами-членами досягла критичної точки, але причиною цьому послугували не одні лише біженці, а той факт, що відбувся винятковий розрив в єврозоні між країнами-боржниками та країнами-кредиторами.

Також слід розуміти, що Велика Британія не вийде з ЄС чи не залишить Спільний ринок вже буквально завтра. Потрібна формула «цивілізованого розлучення». В інтересах Британії є вироблення найоптимальнішої формули відносин з ЄС поза межами членства та збереження доступу до Спільного ринку [4].

В цьому контексті доцільно говорити про перехідний період, який розпочнеться після офіційного виходу Великобританії з ЄС 29 березня 2019 року і займе 21 місяць.

Протягом цього часу у Британії залишаться всі права члена Євросоюзу, крім можливості голосувати і ухвалювати спільно-європейські рішення. Представники Британії та ЄС називають цю домовленість «новим важливим кроком» у переговорному процесі щодо Brexit. А сам перехідний період запровадять, щоб пом'якшити наслідки виходу як для Британії, так і для самого Євросоюзу [5].

Аналізуючи усе вищевикладене, можна зробити висновок, що сам Brexit — це не що інше, як реальність, в якій опинилися Європа. Від втрати спільних цінностей та руйнування спільного ринку, що мав би захищати ЄС за своїм покликанням, страждатиме вся Європа, і Велика Британія в тому числі. Той факт, що ЄС побудований некоректно, визнало багато експертів. Ми вважаємо, що після проведення Brexit усі ті, хто вірить у цінності та принципи, які заклали основу створення ЄС, мають об'єднатися заради його збереження, але вже в повністю оновленому вигляді. І з кожним проявом наслідків Brexit все більше людей підтримають цю позицію.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Brexit: Почему Британия хочет покинуть ЕС [Электронный ресурс]. — Режим доступа: <https://birdinflight.com/ru/mir/20160617-brexit-2016.html>

2. Британська загроза для ЄС. 5 головних питань про Брексіт [Електронний ресурс]. — Режим доступу: https://espreso.tv/article/2016/06/21/pyat_golovnykh_pytan_pro_brekzit

3. Сорос Дж. Врехіт та майбутнє ЄС: стаття про «неминучий» розпад Євросоюзу [Електронний ресурс]. — Режим доступу: <https://www.eurointegration.com.ua/articles/2016/06/26/7051283/>

4. Посол України в Британії про Врехіт: Настрій «все пропало» минув, час діяти раціонально [Електронний ресурс]. — Режим доступу: <https://www.eurointegration.com.ua/experts/2016/06/24/7051239/>

5. ЄС і Велика Британія узгодили терміни перехідного періоду для Врехіт [Електронний ресурс]. — Режим доступу: https://24tv.ua/yes_i_velika_britaniya_uzgodili_termini_perehidnogo_periodu_dlya_brexhit_n940715

А.К. Таукач,

студ. І курсу, спеціальність «Право»,

Одеський національний університет імені І.І. Мечникова

Науковий керівник: к.ю.н., доц. З.В. Кузнєцова

ОСОБЛИВОСТІ РЕАЛІЗАЦІЇ КОНСТИТУЦІЙНИХ НОРМ НА СУЧАСНОМУ ЕТАПІ

На нинішньому етапі розвитку України як суверенної, демократичної держави важливо в своїх дослідженнях використовувати не тільки сучасну методологію та найновіші розробки, але і актуалізувати історичний досвід правового спадку, який сьогодні є вагомим потенціалом. На наш погляд, аналіз теми необхідно розпочати з чіткого роз'яснення того, що являють собою конституційно-правові норми, які створюються для регулювання суспільних відносин і діють, тобто реалізуються, лише тоді, коли регулюють відповідні суспільні відносини. Адже саме про їх реалізацію піде розмова далі.

Отже, відповідно до визначень, які сьогодні нам делегує юридична наука, конституційно-правові норми — це встановлені або санкціоновані державою, або українським народом, чи органами місцевого самоврядування формально визначені, загальнообов'язкові правила поведінки, що регулюють суспільні відносини, які становлять предмет конституційного права. Таке визначення властиве сучасній українській науці конституційного права, оскільки радянська правова наука не включала в суб'єктний склад уповноважених на створення правової норми громадян та органи місцевого самоврядування.

Загалом, норми конституційного права, як і вся галузь права, виконують інтеграційні функції в правовій системі країни: вони